

Ordføreren for Forslagsstillerne (Thorup): Det Forslag, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen) og jeg herved have den Ære at indbringe i Thinget, gaar ud paa at give Regjeringen Bemyndigelse til at give Koncession til Anlæg og Drift af en Kanal fra Nordsøen til Kattegattet, det vil sige Koncession til at anlægge en Havn ved Nordsøen og grave en Kanal fra Nordsøen ind til det dybe Seiløb i Limfjorden mellem Gjøl og Egholm, hvorfra der er et dybt Seiløb til Kattegattet ved Hals og ved Udmundingen af Limfjorden ved Hals at anlægge en Havn eller Mole. Spørgsmaalet om Havneanlæg paa Vestkysten ved Nordsøen er jo ikke noget Nyt. Det er allerede fremkommet for mange Aar tilbage. Eigesaa lidt er Tanken om at kanalisere Limfjorden heller ikke ny. Det vil erindres, at for en Del Aar siden var der Tale om at anlægge en Havn noget sydligere, end det her er foreslaaet. Forslaget gaar ud paa, at Havnen skal anlægges lidt Syd for Blokhus, hvorimod den tidligere Tanke var at anlægge Havnen ved Vigøbugten, og der var da ogsaa Tale om eventuelt at anlægge en Kanal derfra til Limfjorden. Jeg behøver imidlertid ikke at gaa saa langt tilbage i Tiden. Vi have set, at den Kommission, som Regjeringen nedsatte for at undersøge Forholdene ved Vestkysten, og om der kunde anlægges en Rødhavn der, kom til det Resultat, at der egentlig kun er to Steder, hvor der kunde anlægges en saadan Havn. Der kunde anlægges en Havn ved Hirtshals, som vilde koste ca. 17 Millioner. Kommissionen mente imidlertid, at Fordelen ved Anlæg af en Havn der ikke vilde svare til det Beløb, den kostede — det turde være Hovedpointet i den afgivne Betænkning — men derimod mente den, at det vilde være heldigere, om Havnen kunde anlægges ved Thyborøn. Der vilde den imidlertid koste 36 Mill. Kr., og vilde man tillige have Kanalisering af Limfjorden, vilde den koste 8 à 10 Millioner til, saaledes at det altsaa ialt blev 44 à 45 Millioner. Deraf se De altsaa, at Tanken ikke er ny, men at det er en Tanke, der har været oppe og er drøftet tidligere. Man ser tillige, at Kommissionen mente, at det vilde være rigtigst at anlægge Havnen ved Thyborøn, hvis Staten overhovedet kunde affe det store Pengebeløb, men Regjeringen har jo ikke forelagt et Lovforslag derom, og det er vistnok vel begrundet, thi ikke alene vilde Anlægget af en Havn ved Thyborøn og Kanaliseringen af Limfjorden medføre denne Beføstning af 44—45 Mill.

Kroner, men man kan sige sig selv, at man tillige maa være forberedt paa, at den aarlige Vedligeholdelse vil koste et meget stort Beløb, idet Thyborøn ligger saa sydlig, at Atlanterhavet har fuldt Vølgeslag der forbi, og at Norge ikke yder nogen Beskyttelse. Gaar man derimod høiere op, som det her er foreslaaet, kommer man i Lø af Norge, navnlig for de stærke nordvestlige Vinde, og det har ikke saa lidt at betyde. Dertil kommer Banstikigheden ved, naar Havnen anlægges ved Thyborøn og Limfjorden i Forbindelse dermed kanaliseres. Enhver, der kender Limfjorden, veed, at den har mange Forgreninger og forskellige Strømretninger. Jeg er overbevist om, at naar man har faaet anlagt en Kanal op igjennem den, maatte der være flere Dampmuddermaskiner for at holde Seiløbet klart, ja paa Grund af de mange Strømretninger fra Forgreningerne af Fjorden lader det sig maasse endog næppe gjøre. I alt Fald har Regjeringen altsaa ikke forelagt noget Lovforslag. Nu er det jo, som ærede Medlemmer ville være blevne opmærksomme paa, blevet omtalt i „Berlingske Tidende“, at et privat Selskab tænker paa at anlægge en Havn ved Nordsøen og at kanalisere Limfjorden. Det er naturligt, at naar man ser en saadan Plan, og ser, at den skulde udføres uden altfor stor Beføstning for Staten, er det en Pligt at forsøge, hvorvidt den virkelig lader sig gennemføre. Jeg tror, at det for Danmark vilde have stor økonomisk Betydning; det er min Overbevisning, at det vilde bevirke, at vor Handel, vor Skibsfart og vort Fiskeri vilde trives, og at det derfor er nødvendigt at tage Sagen op. Derjom det virkelig kan føre til, at Fiskeri trives her i Danmark som i andre Lande, f. Ex. Skotland, er det Beløb, vi have tænkt os, at Staten skulde tilskyde til Gjenneførelse af denne Plan, ikke større, end hvad man kan gaa ud fra, at Fiskeriet vil kunne indbringe i et enkelt Aar, om jeg end ikke tør gaa ud fra, at det danske Fiskeri strax kunde indbringe saa Meget. Det maa være klart for Alle, at der ikke kan være Tale om at ophjælpe Handel og Fiskeri i Danmark, naar man ikke vil offere Penge paa at anlægge en Havn, thi det er ikke nok, at vi have Esbjerg Havn, men det er nødvendigt ogsaa at have en større Havn Nord paa, navnlig forsaavidt man vil tænke paa at drive søgaende Fiskeri. Det kan man selvfølgelig ikke for Tiden, da de stakkels Fiskere maa trække Baadene højt op paa Land. Trække de dem kun et kort Stykke op paa Stranden, blive de slaaede i Stykker